

KNJIŽEVNA TRIBINA U GOSTIMA

Škola u bolnici

Riječ po riječ
sa
Sanjom Pilić

OD PRVIH PRIČA DO
OMILJENIH LIKOVA,
KNJIŽEVNICA JE S NAMA
PODIJELILA SVOJE
ISKUSTVO STVARANJA.

I ove se školske godine nastavlja druženje učenika Škole u bolnici s našim omiljenim i rado čitanim spisateljicama i spisateljima za djecu. U sklopu književnih susreta ugostili smo jednu od najpoznatijih hrvatskih dječjih književnica, Sanju Pilić, koja je zajedno s piscem Hrvojem Kovačevićem provela toplo jesenje poslijepodne u druženju s našim učenicima.

Sanja Pilić autorica je brojnih omiljenih romana, priča i slikovnica za djecu i mlade, a njezina su djela prepoznatljiva po humoru, toplini i razumijevanju dječjeg svijeta. Mnoge generacije učenika odrastaju uz njezine književne junake, među kojima posebno mjesto zauzima znatiželjna i simpatična Maša.

Tijekom susreta učenici su imali priliku postavljati pitanja koja su bila pripremljena u okviru novinarskog projekta te iz prve ruke saznati kako nastaju knjige, odakle dolaze ideje za priče i što znači biti pisac.

Razgovor je protekao u vedrom i opuštenom ozračju, uz mnogo smijeha, zanimljivih anegdota i kreativnih prijedloga učenika za nove književne pustolovine.

ŠKOLA U BOLNICI

ŠKOLA U BOLNICI

ŠKOLSKE NOVOSTI

EKLUZIVNO

NOVINARSKI IZAZOV

6. LISTOPADA 2026.

Traže se hrabri novinari za intervju sa Sanjom Pilić!

KAKO BITI PRAVI MALI NOVINAR

ŠALABAHTER ZA KNJIŽEVNI SUSRET SA SANJOM PILIĆ

KAKO TO SVE POČNE

- Što Vas inspirira kad pišete?
- Kada ste shvatili da želite biti književnica?
- Kako izgleda jedan Vaš dan dok pišete?

Novinarski trik: Prevodno ključaj glavom!

SRCE I MAŠTA

- Kako unosite humor u svoje priče?
- Što Vam je najljepše na susretima s učenicima?
- Imate li ideju za knjigu koju još niste napisali?

Novinarski trik: Recite Abaa, zamisljen...

LIKOVNI U KNJIGAMA

- Imate li lik koji Vam je najdraži?
- Koja Vam je knjiga bila najteža za pisanje i zašto?
- Koju poruku želite najčešće prenijeti svojim čitateljima?

Novinarski trik: Ispitaj palčevi!

MALO OSOBNJE

- Kakvi ste bili kao dijete?
- Koji Vam je bio najdraži predmet?
- Što biste poručili učenicima koji vole pisati?
- Jeste li kada bili u bolnici kao dijete? Sjećate li se svojih osjećaja tada?

Novinarski trik: Namijeti se!

Bilješke pravog novinara!

Zapisi ovde:

DJECA PITAJU

Intervju proveli: Sandi, 1. razred, Luce, 4. razred i Fran, 6. razred

Kako izgleda jedan Vaš radni dan, dok pišete?

Nemam strogo određeno radno vrijeme. Međutim, postoje neki uvjeti: trebam biti dobre volje i treba sjati sunce, onda su i moje knjige odmah vesele. Tada najradije ležim u krevetu i radim na laptopu. Tako jedan dio dana provedem pišući, a ostatak čitajući, šetajući ili obavljajući svakodnevne obveze. Inspiracija može doći u bilo kojem trenutku pa uvijek pokušavam biti otvorena za nove ideje.

Humor mi je jako važan. Volim kada moje knjige nasmiju čitatelje.

Kada ste shvatili da želite biti književnica?

Nije mi to palo na pamet odmah. Prije sam se jako bavila fotografijom, snimala sam crtane filmove. Potom se nekako dogodio roman "O mamama sve najbolje" pa sam shvatila da me to zapravo ide. Odnijela sam ga Veri Barić, urednici, roman je objavljen, dobila sam nagrade i odlučila zapravo pisati za djecu. ...Pa su krenule "Mrvice iz dnevnog boravka", i tako...krenule su i ostale. Moram reći da je moja mama bila Sunčana Škrinjarić pa sam ja odrastala s knjigama i one su bile moje prirodno okruženje.

Jesu li Vaši likovi stvarni?

Neki likovi nastaju prema stvarnim osobama, a neki su potpuno izmišljeni. Najčešće ih stvaram kombinirajući osobine različitih ljudi koje sam susrela tijekom života.

Po čemu pamтите svoje djetinjstvo i kakvi ste bili kao dijete?

Djetinjstvo pamtim po druženju, igri i bezbrižnim danima. Danas djeca imaju mnogo više tehnologije, dok smo mi većinu vremena provodili vani s prijateljima.

***Sjećam se da su me
uspavljivali i na 1,2,3
– spavaš. To bi htjela
opet probati!!
I davali su mi puno
sladoleda!***

Ja sam bila sramežljiva - neko vrijeme. Uvijek sam imala jak glas i nije to onda tako izgledalo. Pa me je onda jedan dan prošlo. Bila sam pristojno dijete i nikada nisam išla kod direktora (*danas ravnatelj*). Učiteljice su me voljele. I ja njih. I imala sam puno prijatelja...

Koji Vam je bio najdraži predmet u školi?

A kakti hrvatski, iako znam da ga djeca danas baš ne vole. Nisam ni ja baš bila luda za njim, ali sam voljela čitati. Pa sam, s godinama, učila ta gramatička pravila i zapravo puno toga naučila.

Jeste li kada bili u bolnici kao dijete? Sjećate li se svojih osjećaja tada?

Baš kao malo dijete nisam. Ali sada, kada sam dolazila k vama i lutala bespućima Rebra, sjetila sam se dok sam bila i tada su mi vadili mandule (*krajnike*). Sjećam se da su me uspavljivali i na 1,2,3 – spavaš. To bi htjela opet probati!! (*smijeh*) I davali su mi puno sladoleda!

Kako unosite humor u svoje priče?

Humor mi je jako važan. Volim kad je jako humoristično. Nekak' sam po sebi istrči. Koji put ima i crnog humora, ali onda moram jako paziti. Volim kada moje knjige nasmiju čitatelje jer vjerujem da se kroz osmijeh lakše prenose poruke i životne vrijednosti.

Družite li se sa svojim čitateljima?

Da, vrlo rado. Susreti s djecom uvijek su posebni. Jako su dugo umiljati i slatki, volim se družiti s njima. Kada narastu zatvore se, ali se vole razgovarati u malim grupama. Zanimljivo je razgovarati u manjim skupinama jer tada možemo opuštenije razgovarati i bolje se upoznati. Bude nam veselo i susreti su topli.

PA JE USLIJEDILO JOŠ NEKOLIKO PITANJA...

Kako dolazite do ideja za nove knjige?

Sad nema...! (*osmijeh*) Zapravo, zamislila sam nešto namijenjeno za više razrede. Tema - rastava braka roditelja, glavni lik će biti curica koja će se u to sve uplesti...Ideje dolaze iz svakodnevnog života. Ponekad me inspirira razgovor, neka zanimljiva situacija ili događaj koji primijetim oko sebe.

Koja Vam je knjiga bila najteža za pisanje i zašto?

Ni jedna nije bila specijalno teška. Kad me krene onda ide. Sada bi nekako radije popila kavu, s prijateljicama, otišla u kino...Znate, treba raditi redovito. Kada čovjek piše treba postojati disciplina i tomu se sav posvetiti. Sad sam u godinama pa to nije tako često. Ali zato imam odraslu djecu i unuke koji me podsjetu na to.

Piše li tko od djece i unuka?

Fala Bogu ne! (*smijeh*) Ljudi sve manje čitaju, ali rado gledaju filmove. Oni sada rade filmove, snimaju. Sve je to pričanje priča, samo malo jednostavnije.

Sandi: **Koliko ti je trebalo maksimalno vremena trebalo da napišeš sve ove knjige?**

Uu, ti znaš tako velike riječi! Mak-si-mal-no mi je trebalo za sve ove knjige više od 20 godina. Ali nisam pisala stalno, trebalo je vremena za svaku.

Imate li lik koji Vam je najdraži?

Pa i nemam. Kada napišem nešto novo onda mi je baš taj lik, trenutno, najdraži.

Ima li u Vašim knjigama autobiografskih elemenata?

Ima. U neke priče unijela sam vlastita iskustva, sjećanja i osjećaje iz različitih razdoblja života, iako su priče uvijek dijelom književna fikcija. Na primjer, u romanu "O mamama sve najbolje", mama je bila luckasta i dobro sam je napravila, stavila sam unutra svoju kćer, svojeg sina, prijatelja, promijenila imena i tako su nastali likovi.

***Knjige nam otvaraju
nove svjetove i
pomažu nam bolje
razumjeti sebe i
druge.***

Susret s našom gošćom bio je zanimljiv, poučan i ispunjen humorom. Saznali smo kako nastaju njezine knjige, odakle crpi inspiraciju te koliko joj znače susreti s mladim čitateljima. Njezine riječi potaknule su nas da još više čitamo, maštamo i vjerujemo u snagu priča.

Sonja Andri Hunjadi

Kako ste smislili lik Maše?

Ideja za Mašu nastala je sasvim spontano. Trebao mi je lik djevojčice koja će biti znatiželjna, vedra i bliska mladim čitateljima. Mnoge osobine preuzela sam iz stvarnog života, promatrajući djecu i njihove svakodnevne dogodovštine. Imam novu slikovnicu, "Maša i pjevanje", koja nikak' da izađe. Pa onda treba izaći "Maša i dinosauri", a onda možda skuham "Mašu i vatru", pošto su me u zadnje vrijeme oduševili vatrogasci...možda u nekom dijelu upoznaju Frana i Sandija (*smijeh*)

Koji vam je najdraži trenutak u književnom radu?

Najviše me veseli kada knjiga pronađe svoje čitatelje. Posebno su mi dragi susreti s djecom i njihove reakcije nakon čitanja mojih knjiga.

Što biste poručili mladim čitateljima?

Čitajte što više, budite znatiželjni i ne odustajte od svojih snova. Knjige nam otvaraju nove svjetove i pomažu nam bolje razumjeti sebe i druge. Sve moje knjige završavaju optimizmom, pa tako, eto, budimo što vedriji, učimo, veselimo se!

